

μουσούδα

μουσούδα, η, ουσ. [<μσν. μουσούδιν, υποκορ. του ιταλ. muso + κατάλ. -ούδα], το ρύγχος των ζώων και ειρωνικά το πρόσωπο του ανθρώπου, το μούτρο: «για δεξ μουσούδα, που θέλει τιμές και μεγαλεία!»·

- *βάζει μουσούδα* (και για τα δυο φύλα), του αρέσει να κάνει γλειφομούνι, της αρέσει να κάνει τσιμπούκι: «οι πιο πολλές γυναίκες έχουν μάθει σήμερα να βάζουν μουσούδα». Συνών. *βάζει μούρη*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας